

1908-10-19

SENDER

Niels Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:  
Letter

Sender's location:  
Torre Pellice

Mentioned people:  
Thorvald Bindesbøll  
Eskild Skovgaard  
Hjalte Skovgaard  
Joakim Skovgaard  
Niels Skovgaard

Archive:  
Mappe 19 nr. 37

TRANSCRIPTION

Mappe 19

Brev nr. 37

Pension du Fort (Monsieur Gromet)

Torre Pellice 19.10.08

Kære Joakim!

Dit brevkort kom hertil för vi. Vi blev nemlig to nætter i Lausanne, for vi var alle rejsetrætte, dog for resten ikke Irene og frk. Godskesen, og det var jo forsigtigere med Hjalthe. Han har ellers tålt rejsen forbavsende. Vi havde Tåge til Hamburg, eller rettere nedover Lyneburger hede, men så fik vi sol og sommer i store mængder. Termometeret i kupeen steg til 23 gr celsius, og jeg steg til hovedpine, men det var jo allerede kl. 4 vi slap i by, så det var ikke anstrængende, derimod kom vi först ud af Toget henad 8 de andre dage. Ved det at vi hvilede i Lausanne, fik vi jo mere fornøjelse af Turen

-2-

gennem de store bjerge. Jeg mente mellem, men vi kom jo også igennem dem. Vi körte med stærk fart i fulde 20 minutter for at nå igennem [?Simplan], og så var der endda kun en lille åben plads hvor der lige kunde lige en station, för en ny ret stor Tunnel begyndte.

Det var en flot tur, vi så mange Toppe med sne på. Her ser vi for resten også sne fra vinduerne, först lavere bjerge mest dækkede med kastanieskove, og så de store fjernere. Jeg har kun være et lille trip ude, for jeg har ligget og snuet det meste af dagen. Men her ser ud til at her var nok at male i kastaniefaget nu, men desværre falder bladene vel snart af. Frugterne gjør det, mærkede Ingeborg og jeg, for vi havde sat os i græsset men måtte næsten flygte for kastanie-

-3-

-regnen. Vi vilde ikke så gerne have de pindsvin i ansigtet.

Nu holder vi Hjalthe i sengen nogle dage tænker jeg, for nægtes kan det ikke at det hiver i hans bryst, og han hoster også, men det lader ikke så meget slemt, og på rejsen böd vi ham skam også meget. Hjemme turde vi jo knap tage ham en smule op i en stol, og i Lausanne gik vi spadsereture med ham til et udsigtspunkt, og havde ham i aftenluften, både ved ankomsten der og her. Her var det dog vist ikke helt heldigt, for når ikke solen varmer, så er luften ret kölig her, og han körte i halvåben vogn. Vi blev jo modtaget på stationen af Vinays, som fulgte os her op. Ingeborg og börnene körte og vi andre travede ad stejle stier, og kom först fordi vognen måtte köre en lang vej.

-4-

Vi bor på 1st sal med tre små sovekamre på rad, så en lille gang og så en dagligstue, som er ret stor, og langs det hel en balkon, med et rækværk, som Elise ikke kan komme igennem, så den er et henrivende bur til hende, og det hele vender mod syd. I højde med balkonnen er så et vinløvstag over gården og have videre ned ad skråningen og ingen huse nærvæd, kun vin og træer. Familien gjør sig megen umage for at gjøre det godt for os, så "prins Torlonius kan ikke leve bedre".

Jeg skal skrive til Viggo om de ting af Bindsböl, men jeg er ikke sikker på at han kan finde alt. Jeg kan nemlig ikke huske hvor en blå Talerken med en delfin? Er henne.

God bedring med Eskild og lev vel alle.

Jeg vidste besked med billederne i Frankfurt, men kunde ikke få dem at se.

Broder Niels

Tension du Fort, (Monsieur Gornet)  
Torre Tellice. 19.10.08.

Herr Jakob  
Dit brev kort kom hurtigt for  
vi. Vi blev nemlig to natter i  
Lausanne, for vi var alle rejse-  
trætte, dog forresten ikke trætte  
af den Godshuset, og det var jo  
forsigtigere med Hjælte. Han  
var ellers Talt rejser forbedrende.  
Vi havde Toge til Hamburg, så  
vitter nedover Lynburger bane,  
men så fiks vi sol og sommer  
i store mængder. Termometeret i  
køkken steg til 23 gr. Celsius, og  
jeg steg til hovedpine, men  
det var jo allerede kl. 4 vi slap  
i by, så det var ikke anstrengende,  
derimod kom vi først ud af  
Toget kunad 8 de andre dage.  
Ved det at vi boede i Lausanne,  
fik vi jo mere fornøjelse af Turen

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 19 Nr. 37

gjennem de store bjerge. Jeg  
mente mellem, men vi kunne  
jo også igjennem dem. Vi kørte  
med stærk fart i fulde 20 minutter,  
før at nå igjennem Timplan,  
og så var der endda kun en  
lille åben plads hvor der lige  
kunde ligge en station, før en  
ny ret stor Tunnel begyndte.  
Det var en flad tur, vi så mange  
toppe med sne på. Her ser  
vi forresten også sne fra vindene,  
først lavne bjerge mest dækkede  
med Kastanishove, og så de  
store fjernere. [Jeg har kun  
over et lille brynde, for jeg  
har ligget og smilet det meste  
af dagen, men her ser ud til,  
at her var nok at male i Kastanishove  
fjæret nu, men desværre falder  
bladene vel snart at frugtene gøres  
det, mærkede Ingeborg og jeg, for  
vi havde sat os i græsset, men  
måtte næsten flygte for Kastanishove.



regnen. Vi vilde ikke så gerne  
have de jordsvin i ansigtet.]

Nu holder vi Hjætte i sengen nogle  
dage. Tænker jeg, for næstes kan  
det ikke, at det bliver i hans  
bryst, og han hoster også, men  
det lader ikke så meget slægt,  
og på rejsen bød vi ham skam  
også meget. Hjemme turde vi  
jo knap tage ham en smule  
op i en stol, og i Lausanne  
gik vi spadserer med ham til  
et udsigtspunkt, og havde ham  
i efterlængen, både ved ankomsten  
der og her. Her var det dog  
vist ikke helt heldigt, for når  
ikke solen varmer, så er luften  
ret kølig her, og han kørte i  
halvåben vogn.

Vi blev jo modtaget på stationen  
af Vinays, som fulgte os her op.  
Juster og børnen kørte og vi andre  
travede ad stejle stier, og kom først  
fordi vognen måtte køre en lang  
vej.

Vi bor på 1<sup>ste</sup> sal med tre små  
sovekamre på rad, så en lille gang,  
og så en dagligstue, som er ret  
stor, og langs det hele en balkon  
med et rækværk, som Elise ikke  
kan komme igennem, så den er  
et kurrivindue bare 10 l. højt,  
det hele vender mod syd. I  
højde med balkonen er så et  
vinløvstak over gården og haves  
viden med ad skærmningen og  
ingen hus nær ved. Kun vin og  
tøser. Familien gjør sig megen  
umage for at gjøre det godt for os,  
så "prins Torlonius skal ikke leve  
brødt".

Jeg skal skrive Tøll Vjgo om  
de Ting af Bindebøl, men jeg  
er ikke sikker på at han kan  
finde alt. Jeg kan nemlig ikke  
huste hvor en blå Talerkan med  
en delfin? er hængt.

God bedring med Eskild og  
lov vel alle.

Jeg vidste besked med billederne i  
Frankfurt, men kunde ikke få dem  
at se.

Broder Niels.